

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 287. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167180289264/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

bort uden Haab om Rørlighed, for end man ikke mere er i Stand til at nyde den Slave; der harer røde Werner i en gros Badmels Kjortel, er lige saa lykkelig som den Slave, der kan klæde sig i Højel. En Politimester burde, efter mine Tanke, aldrig blive længere i dette Embete end i fire Aar eller saa enent, og naar den Tid var forbi, burde han oplægges med et mageligere Embete.

Kasseeren. Det er et sige, han skalde netop være Politimester saa lenge, som han behovede til at løre, hvad det hører til at være en god Politimester; og naar han da netop var blevet sit Embetes voxy, saa skalde han tages bort, og en anden i hans Sted igjen begynde at løre.

Studenten. Jeg har forudset denne Indvending, og vilde kunne give Dem Bejlighed til at anbringe samme. Hvad siger De da, om Staten lønnerede, foruden Politimesteren, to subalterne Betjentere under ham, for Eksempel en Vice-Politimester og en Adjunkt, paa den Maade at disse ringere Betjentere altid være forsikrede om at ascender i deres Orden? Naar saaledes en Politimester efter fire Aars Tjeneste overgik til et mageligere Embete, saa vidste man, at hans Eftermand havde i otte Aar haft Bejlighed til at gjøre sig Sagerne bekjendte, nemlig i de fire Aar som Adjunkt, og i fire Aar som Vice-Politimester; og hvem vilde vel ikke med Glæde gaa denne Tur igjennem, naar han vidste, at han efter talv Aars Tjeneste blev enstændigen aflagt? Men han moatte også være forsikret om, at ingen anden, under hvad Vaastud der vere maatte, skalde blive ham forerfullet, og at det ikke skalde gaa, som det saa ofte gaaer i vores andre Departements, og som Jagt siger i Shakespeares Othello:

. . . 'tis the curse of service:
Presternent goes by letter and affection,
Not (as of old) graduation, where each second
Stood heir to the first*).

*). Denne Jagt var Færdrit i venetiansk Tjeneste og flaget over, at Regeringen, uden Hornsbedrøb, tal afkrimmede Officerer ind i